

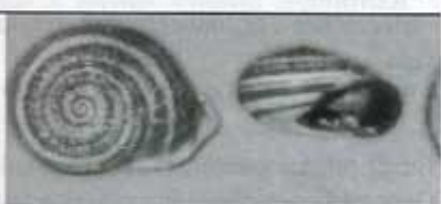

Nom comú	Nom científic	Caracters diagnòstics	Iconografia
Avellanenc Cargolí	<i>Thaça pisana</i>	Caragol de talla menuda. Conquilla plana per dalt quan es jove, més arrodonida en fer-se adult. Llavi de color rosa. Sense melic. Solen aparèixer molts exemplars junts en repòs enfilats sobre plantes. Quan plou sovintegen els fenolls, cards i altres plantes de la màquia. Espècie molt consumida.	
Caragol d'anec Cargolí	<i>Cermeuella virgata</i>	Propi d'hàbitats litorals. Molt paregut a l'avellanenc però amb la conquilla més cònica i alta, i el melic visible.	
Caragol jueu Xona pudenta	<i>Sphincterochila candidissima</i>	Inconfusible. Conquilla gruixuda, dura i completament blanca amb espirals elevades. Viu en llocs àrids i secs. Quan les condicions són desfavorables tapa l'obertura amb una mena de tapó (epifragma) dur i calcari.	
Caragol sord Reineta	<i>Pseudotachea splendida</i>	Caragol amb conquilla baixa i aplanada, i molt prima. Normalment presenta unes 5 bandes marrons molt definides que poden ser més o menys amples. Sense melic.	
Caragol moro Caragol bover	<i>Helix aspersa</i>	Caragol gros. Coloració molt fosca amb colors marrons en reticul, en bandes o sense dibuix definit. Conquilla molt elevada en comparació amb el caragol cristià i boca més gran. Espècie molt consumida.	
Caragol cristià Caragol de vinya Regina	<i>Otala punctata</i>	Caragol gros de coloració general marró, amb o sense línies. Conquilla globosa poc elevada. La boca és gran, el llavi és blanc i l'interior es un poc més fosc. Espècie molt consumida.	
Cabrilla (cast.)	<i>Otala lactea</i>	Caragol quasi idèntic al caragol cristià però amb el llavi i la boca molt fosca o negra. No viu al País Valencià, només al sud de la Península. És bon comestible i el trobareu als mercats amb freqüència.	
Xona Xoneta Vaqueta d'horta Vaqueta de bancal Mongeta Carregina	<i>Eobania vermiculata</i>	Caragol globos amb dibuixos a taques marrons i negres més o menys regulars característic. Tamany inferior al cristià i moro. Llavi ample i blanc, sense melic. Espècie molt consumida.	
Vaqueta fina Caragol de muntanya Caragol serrà	<i>Iberus alonensis</i>	Caragol gran del tamany d'un cristià aproximadament. Coloració molt clara, quasi blanca amb taques o línies marrons molt suaus que poden fer-se més evidents per baix. Llavi i interior de la boca completament blanc. La conquilla presenta un reticulat molt característic si es mira amb deteniment. Viuen a les roques calcàries i les seues poblacions són cada vegada més rares i localitzades. Molt apreciada.	